

Til lovforslag nr. L 64. Betænkning afgivet af Det Energpoltiske Udvalg den 17. december 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning

(Elskabers udvidede aktiviteter)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder haft samråd med energiministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme og Danske Elværkers Forening.

Der er af energiministeren og af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag, idet flertallet bemærker, at energiministeren i de almindelige bemærkninger til lovforslaget bl.a. skriver følgende: »Når elforsyningsvirksomheder med baggrund i det eksisterende kapitalgrundlag herefter foretager kapitalindsud, yder lån eller stiller garantier i et særligt selskab med henblik på etablering og drift af energiforsyningsprojekter i udlandet, forudsættes det, at de indskudte midler forrentes efter normale vilkår, således at de danske elforbrugere ikke bærer et rentetab. Det er hensigten, at udlandsvirksomheden ikke skal subsidieres fra de danske elforbrugere, men drives på forretningsmæssige vilkår. Det er herefter en forudsætning, at Elsams og Elkrafts engagementer i udlandet ikke som udgangspunkt skal kunne medføre en stigning i elprisen for de danske elforbrugere. Kun hvis

investeringen mod forventning medfører et tab, vil dette kunne indregnes i elprisen.«

Disse bemærkninger giver flertallet anledning til at påpege, at det andetsteds i bemærkningerne er gjort klart, at ikke kun et eventuelt tab, men også en fortjeneste på udlandsengagementerne skal regnes ind i elprisen og således komme de danske elforbrugere til gode. Dette svarer godt til det helt centrale i sigtet med lovforslaget, nemlig at åbne for en kommercielt baseret aktivitet inden for den samlede hæftelsesramme på 1 mia. kr. Et krav om »normal« forrentning af samtlige midler, der skydes ind som ansvarlig kapital og som driftskapital ved opstarten af udlandsaktiviteten, svarer ganske enkelt ikke til, hvad en almindelig forretningsmæssig investering bygger på af forudsætninger. Det skal derfor hermed præciseres, at Elsam og Elkraft naturligvis må have mulighed for at tilføre ansvarlig kapital til selskaberne uden noget krav om, at denne ansvarlige kapital absolut skal kunne forrente sig normalt fra første dag. Der er tale om en indsats, der kræver markedsføring, ressourcer til tilbudsgivning, organisering af bl.a. samarbejdet med det øvrige erhvervsliv samt forhåbentlig også gennemførelsen af omfattende byggeaktiviteter, hvorfor der nødvendigvis vil være en vis forskydning i tid mellem investeringen og indtjeningen.

For at undgå uklarhed på dette punkt finder flertallet, at de ovenfor citerede bemærkninger derfor skal modificeres, således at retningslinien er følgende:

»Når elforsyningsvirksomheder med bag-

grund i det eksisterende kapitalgrundlag herefter foretager kapitalindsud, yder lån eller stiller garantier i et særligt selskab med henblik på etablering og drift af energiforsyningsprojekter i udlandet, forudsættes det, at udlandsvirksomheden ikke skal subsidiæres fra de danske elforbrugere, men drives på forretningsmæssige vilkår. Det er herefter en forudsætning, at Elsams og Elkrafts engagementer i udlandet ikke som udgangspunkt skal kunne medføre stigninger i elprisen for de danske elforbrugere. Hvis investeringen fører til et konstateret tab, vil dette kunne indregnes i elprisen, ligesom en fortjeneste skal komme de danske forbrugere til gode.«

Vedrørende Elprisudvalgets behandling af Elsams og Elkrafts udlandsengagementer skal flertallet understrege, at denne kontrolfunktion ikke må antage en sådan karakter, at der hermed sker en forflygtigelse af det bestyrelses- og ledelsesmæssige ansvar, som nødvendigvis må påhvile Elsam og Elkraft i forbindelse med gennemførelsen af de forretningsmæssige dispositioner. Elprisudvalgets rolle må derfor først og fremmest være løbende at kontrollere, at hæftelserne i forbindelse med engagementerne holdes inden for den samlede maksimumsramme.

I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at energiministeren vil fastsætte regler om, at der i forbindelse med anmeldelse af det enkelte projekt til Elprisudvalget skal foreligge langtidsbudgetter på 10 år. Hvert år korrigeres disse budgetter og indsendes til Elprisudvalget. Flertallet skal på denne baggrund understrege, at sådanne regler ikke må bidrage til en sagsbehandling, der kompromitterer den nødvendige fortrolighed og forretningsmæssige handlefrihed i forbindelse med markedsføringen og gennemførelsen af de forskellige engagementer.

For så vidt angår den del af lovforslaget, der drejer sig om tredjepartsfinansiering ved gennemførelse af elbesparende investeringer, skal det fremhæves, at afvejningen af ønskværdigheden af elbesparelser kontra en udbygning af produktionskapaciteten både for elforsynings-selskaberne og for samfundet meget vel kan føre til, at det betragtes som fordelagtigt at finansiere elbesparelser hos forbrugerne på gunstigere vilkår, end hvad der på et givet tidspunkt kan tilbydes af bankerne. Tilbagebetalingsti-

derne for investeringer til gennemførelse af elbesparelser skal jo først og fremmest ses i relation til tilbagebetalingstiderne for investeringer i ny kraftværkskapacitet.

På denne baggrund må der nødvendigvis, dersom selve formålet med tredjepartsfinansieringen skal opfyldes, være tale om en større fleksibilitet, end hvad der er anført i bemærkningerne til § 9 c i lovforslaget. Det er imidlertid nødvendigt i en periode at opbygge et erfaringsgrundlag, inden en nærmere præcisering af grænserne for denne fleksibilitet kan og bør foretages. I denne problemstilling må også indgå spørgsmålet om forholdet mellem forskellige kundekategorier som følge af elselskabernes virksomhed på dette felt.

Hvad angår bemærkningernes forsøg på nærmere at afgrænse karakteren af de investeringer, der vil kunne omfattes af tredjepartsfinansieringen, giver de kun anledning til at tilføje, at det principielt ikke bør udelukkes, at der kan tilbydes tredjepartsfinansiering i forbindelse med konvertering fra elopvarmning til opvarmning med fjernvarme eller naturgas.

Med disse bemærkninger indstiller flertallet lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af energiministeren stillede ændringsforslag.

Et flertal inden for mindretallet (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget indeholder en passende afvejning af de forskellige hensyn, der skal tages i forbindelse med en udvidelse af elselskabernes aktiviteter. Elforbrugerne har i dag ikke et frit valg af elleverandør. Derfor har Folketinget en forpligtelse til nøje at afveje, hvilke typer aktiviteter der kan udøves med virkning for elprisen. Lovforslaget sikrer, at elselskaber får mulighed for at udnytte deres ekspertise i forbindelse med bygning af kraftvarmeværker m.v. i udlandet samt i forbindelse med gennemførelse af elbesparelser at tilbyde finansieringsordninger. Samtidig er det nødvendige hensyn til elforbrugerne varetaget, idet elprisudvalget kan påse, at kun aktiviteter,

som ikke indebærer en urimelig økonomisk risiko, kan få virkning for elprisen.

Det Konservative Folkeparti og Venstre skal derfor tage afstand fra de under nr. 1-4 stillede ændringsforslag og anbefale dem til forkastelse. Ændringsforslag nr. 2 og 3 indebærer, at Elsam og Elkraft kan investere i ét fælles eller to selskaber. Det Konservative Folkeparti og Venstre finder, som der også er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, at afgørende hensyn taler for, at investeringerne skal foretages gennem ét fælles selskab. Dermed sikres, at erfaringerne i den danske elsektor udnyttes bedst muligt, at der ikke konkurreres om rammen på 1 mia. kr. og de udenlandske markeder, og at de danske elforbrugere uanset geografiske tilhørsforhold står bag aktiviteterne.

Med hensyn til tredjepartsfinansiering er der med lovforslaget skabt en klar hjemmel for, at elselskaberne kan bringe dette virkemiddel i anvendelse på en måde, der ikke skaber en urimelig risiko for tab for elforbrugerne og ikke skaber urimelig konkurrence over for pengeinstitutterne. Det indebærer efter Det Konservative Folkepartis og Venstres opfattelse, at elselskaberne som et klart udgangspunkt må kræve en normal markedsrente i forbindelse med finansieringsordningerne.

Anvendelsesområdet for dette virkemiddel bør efter Det Konservative Folkepartis og Venstres opfattelse ikke inkludere konvertering fra elvarme til fjernvarme eller naturgas i modsætning til bemærkningerne fra Socialdemokratiet m.fl. Tilslutningen til fjernvarme- og naturgasnettene må og skal fortsat være et anliggende, som ligger i fjernvarmeselskabernes og naturgasselskabernes regi. Her må grænsen være nået for, hvad elselskaberne skal blande sig i. I øvrigt vil der jo fra næste år kunne opnås offentlige tilskud ved konvertering af ældre boliger til centralvarme, foruden de incitamenter til konvertering, der allerede gives gennem energi- og CO₂-afgifterne.

Forslaget om et nyt § 9 d, som udvider de aktiviteter, som elselskaberne kan udøve med virkning for elprisen, tager mindretallet klart afstand fra. Det Konservative Folkeparti og Venstre finder ikke, at det er hverken nødvendigt eller ønskværdigt på nuværende tidspunkt at regulere elselskabernes aktiviteter yderligere. Regelsættet i den eksisterende elforsyningslov fungerer efter sin hensigt. Rammerne for

elselskabernes aktiviteter og deres prisfastsættelse reguleres i loven, og det er herefter op til Elprisudvalget at administrere disse regler, herunder afgøre, hvilke aktiviteter der kan betegnes som sideordnede, og i de konkrete tilfælde fastsætte de nærmere vilkår for disse aktiviteter.

I bemærkningerne til ændringsforslaget henvises blandt andet til SEAS' engagementer i gartnerivirksomhed, vindmølleproduktion og fiskeopdræt. Disse aktiviteter er allerede foretagne investeringer, som vurderes af elprisudvalget efter de gældende bestemmelser. Mindretallet finder ikke, at enkeltstående sager skal løses ved at lave generelle regler på området. Elprisudvalgets hidtidige behandling af sager om sideordnede aktiviteter har lagt nogle fornuftige rammer for, hvad elselskaberne kan foretage sig med virkning for elprisen. Det fremgår da også af Elprisudvalgets seneste afgørelse den 15. december 1992, at SEAS-sagen kunne løses inden for rammerne af den gældende lovgivning.

Det er selvfølgelig ønskeligt, at overskudsvarme udnyttes i videst muligt omfang, hvor det er hensigtsmæssigt, og det sker i stadig stigende omfang. Energiministeren har lovet at komme med en redegørelse i slutningen af januar 1993 for, hvilke muligheder der er for at udnytte overskudsvarme. Der er derfor ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at tage lovgivningsinitiativer på dette område.

Lovforslagets udformning, hvorefter investeringer i udnyttelse af overskudsvarme fra kraftværker, udvikling og produktion af vedvarende energianlæg, fremstilling af energiudstyr m.v. kan indregnes i elprisen, kan i værste fald fortolkes som en carte blanche til elværkerne. Med formuleringen er der stort set ingen grænser for de typer erhvervsvirksomheder, elværkerne kan involvere sig i med virkning for elprisen. Elselskaberne vil således kunne foretage investeringer i opførelse af store udlejnings-ejendomme, badelande osv. med henblik på udnyttelse af overskudsvarme. Fremstilling af energiudstyr kunne være elpærer, lysstofrør, elkabler eller endnu mere absurd måske almindelige elforbrugende husholdningsapparater.

Ifølge ændringsforslaget stillet af Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget er det en betingelse, at aktiviteterne kun kan

udøves med virkning for elprisen efter forudgående godkendelse af Elprisudvalget. Det er selvfølgelig bedre end ingenting. Men ændringsforslaget sætter Elprisudvalget i en urimelig situation. Der er ikke med ændringsforslaget givet klare anvisninger på, hvilke aktiviteter der ud fra energi- og samfundsøkonomiske hensyn er rimelige, og bestemmelsen giver derfor ikke Elprisudvalget nogen anvisninger på, efter hvilke kriterier forhåndsgodkendelsen skal administreres. Skiftende politiske ytringer kan derfor sætte Elprisudvalget i en vanskelig situation, når forskelligartede projekter indsendes til Elprisudvalgets forhåndsgodkendelse.

Det Konservative Folkeparti og Venstre finder det fuldstændig uacceptabelt, at elværkerne med elforbrugerne som garanter skal have adgang til at konkurrere med det øvrige erhvervsliv på helt urimelige betingelser. Selv om der lægges op til, at virksomheden skal udøves på markedsmæssige vilkår, har elværkerne en sikkerhed for, at eventuelle fejlslagne investeringer kan dækkes ind af elforbrugerne. Det er ikke markedsmæssige vilkår. De hidtidige erfaringer med elselskabernes aktiviteter, som ikke direkte vedrører elproduktion, peger absolut ikke i retning af at åbne en ladeport til nye aktiviteter. De siger, Elprisudvalget har behandlet indtil nu, har jo reelt vedrørt under-skudsgivende forretninger.

Det Konservative Folkeparti og Venstre skal derfor anbefale, at de under nr. 1-4 stillede ændringsforslag forkastes. Elprisudvalget administrerer den gældende elforsyningslov på fornuftig vis. En uklar bestemmelse om, hvilke aktiviteter elforsyningsvirksomheder kan udøve med virkning for elprisen, skaber en utilfredsstillende retstilstand for både elværkerne, forbrugerne og Elprisudvalget.

Med disse bemærkninger indstiller Det Konservative Folkeparti og Venstre lovforslaget til vedtagelse med de af energiministeren stillede ændringsforslag. En eventuel vedtagelse af de under nr. 1-4 stillede ændringsforslag medfører en så urimelig udvidelse af de aktiviteter, elforsyningsvirksomheder kan udøve med virkning for elprisen, at Det Konservative Folkeparti og Venstre må stemme imod lovforslaget ved 3. behandlingen.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets

medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og kan ikke tiltræde de stillede ændringsforslag. Mindretallet udtaler, at det er aldeles forfejlet at tillade danske elværker at investere i forskellige projekter i udlandet. Når Dansk Supermarked åbner Netto-butikker med detalvarer i det tidligere DDR og i England, så kan det medføre store tab eller stor gevinst. Uanset udfaldet af Nettos investeringer kan forbrugerne skifte til en anden butik her i landet, hvis udlandsengagementerne giver højere priser i de danske butikker.

På elområdet har Folketinget bevilget monopol til elværkerne. Forbrugerne har pligt til at aftage el fra én bestemt leverandør og kan ikke frasige sig leverandøren.

Derfor er det helt og aldeles urimeligt, at elværkerne nu skal investere milliardbeløb i udlandet – investeringer, som selvfølgelig kan gå godt, men som bestemt også kan gå galt. Går det galt, vil tabene blive sendt direkte videre til de stavnsbundne danske elforbrugere. Det er ganske enkelt hamrende urimeligt, når et flertal i Folketinget nu har tænkt sig at give elværkerne lov hjemmel til disse nye tvivlsomme engagementer.

Fremskridtspartiet skal derfor benytte dette betænkningssbidrag til at minde elforbrugerne om, at når der kommer højere elpriser på grund af elværkernes tab på udlandseventyr, bør vreden kommunikeres videre til rette modtager – de folketingsmedlemmer, som stemmer for denne lov. Når forbrugerne ikke kan fravælge en elleverandør, kan forbrugerne fravælge de politikere, som stemmer for denne urimelige lov.

Et *tredje mindretal* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *flertal* (S, SF og CD):

1) I det under *nr. 1* foreslåede § 9, *stk. 5*, udgår »§ 9 b«, og i stedet indsættes: »§§ 9 b og 9 d«.

2) I den under nr. 2 foreslåede § 9 b udgår i stk. 1 ordene »ét fælles selskab«, og i stedet indsættes: »ét fælles eller to selskaber«.

3) I den under nr. 2 foreslåede § 9 b indsættes i stk. 3 efter »selskabets« ordene: »eller selskabernes«.

4) I nr. 2 indsættes efter § 9 c som ny paragraf:

»§ 9 d. Elforsyningsvirksomheders investeringer i udnyttelsen af overskudsvarme fra kraftværker, udvikling og produktion af vedvarende energianlæg, fremstilling af energiudstyr samt andre elværksrelaterede aktiviteter kan med Elprisudvalgets forudgående godkendelse indregnes i elprisen efter § 9, stk. 5.

Stk. 2. Elforsyningsvirksomheders aktiviteter på energirådgivningsområdet kan med virkning for prisfastsættelsen efter § 9, stk. 1, indregnes i elprisen.«

Af *energiministeren*, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af FP):

5) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 11, stk. 1, ændres tallet »9« til: »10« og tallet »4« til: »5«.

6) Efter nr. 4 indsættes som nyt nummer:
»02. § 11, stk. 2, udgår.«
Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 4.

Til nr. 2 og 3

Folketingsbeslutningen af 5. maj 1992 gik ud på, at der skulle »skabes en utvetydig hjemmel for Elsam og Elkraft til at engagere sig i etablering og drift af kraftvarmeværker m.v. i udlandet«. Ved udformningen af L 64 er denne forudsætning om de to elsammenslutningers individuelle identitet i forbindelse med investeringer i udlandet ikke opretholdt, idet der er fastlagt et krav om, at udlandsinvesteringerne skal ske i ét fælles selskab. Ændringsforslagene åb-

ner adgang for energiministeren til i anvendelsen af bestemmelserne i øvrigt i § 9 b at give Elsam og Elkraft mulighed for i hver deres selskab at investere i udlandsengagementer. Hermed skabes der en fleksibilitet, der muliggør, at aktiviteten kan organiseres optimalt under hensyntagen til prioriteringerne og forretningsstrategierne i de to elsammenslutninger.

Til nr. 4

Spørgsmålet om elselskabernes sideordnede aktiviteter har i en række år givet anledning til en vis uklarhed. Ifølge »Elselskabernes sideordnede aktiviteter« udgivet af Elprisudvalget i 1992, er langt hovedparten af aktiviteterne ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel fornuf-tige. Dette gælder f.eks. udnyttelsen af restprodukter og anvendelsen af den knowhow og ekspertise, der er opbygget i elforsyningsvirksomhederne. Disse elværksrelaterede aktiviteter i direkte eller indirekte tilknytning til elproduktion eller eldistribution udgjorde i størrelsesordenen 3 pct. af elforsyningens samlede omsætning i 1990.

I § 9 d, stk. 1, gives udtrykkelig hjemmel for elforsyningsvirksomheder til indregning i elprisen efter § 9, stk. 5, af eventuel realiseret fortjeneste eller tab ved investeringer på de anførte områder. Som eksempler på udnyttelse af overskudsvarme kan nævnes fiskeopdræt og væksthusgartnerier (herunder SEAS-projektet på Masnedø). Udvikling og produktion af vedvarende energianlæg omfatter eksempelvis Elsams 2 MW mølle i Tjæreborg og SEAS' engagement i Danish Wind Technology og senere Vestas-DWT. Som eksempel på et engagement i produktionen af elværksudstyr kan nævnes Sønderjyllands Højspændingsværks ejerskab af Sønderjyllands Maskinfabrik A/S. Da det ikke er muligt og ej heller nødvendigvis ønskværdigt at opstille en udtømmende liste over disse aktiviteter, er bestemmelsen formuleret med en vis åbenhed.

For at sikre, at der fortsat vil være tale om sekundære aktiviteter i relation til selve elforsyningsvirksomheden og for at sikre, at der bliver tale om en ensartet praksis med hensyn til denne afgrænsning foreslås det, at Elprisudvalgets forudgående godkendelse gøres til en betingelse for indregningen i elprisen efter § 9, stk. 5. Det skal i forbindelse hermed understreges, at der ikke med forslaget er tilsigtet nogen

ændring i de kriterier i øvrigt, hvorunder disse sideordnede aktiviteter udfoldes, dvs. at der ikke må være tale om urimelig konkurrenceforvriddning i forhold til erhvervslivet i øvrigt, og at der skal være tale om adskilt regnskabsaflæggelse og udskillelse i særlige selskaber dér, hvor forholdene taler herfor.

Stk. 2 etablerer en klar hjemmel for indregningen i elprisen af elforsyningsvirksomhedernes aktiviteter på energirådgivningsområdet. Dette er en aktivitet, der naturligvis allerede er i gang, eksempelvis anvender Elsam ca. 80 mio. kr. årligt på dette felt. I dagsordenen af 10. marts 1992 henstillede Folketinget til energiministeren, at denne med udgangspunkt i Energi 2000 pålægger de enkelte elselskaber at opstille konkrete, årlige mål for elbesparelser. I samme dagsorden vedtog Folketinget, at CO₂-udledningen skal reduceres med 20 pct. frem til år 2005 i forhold til 1988-niveauet. Da denne rådgivningsvirksomhed sigtende mod gennemførelsen af elbesparelser vil være en vigtig komponent i en samlet strategi for integreret ressourceplanlægning eller Least Cost Planning, er det væsentligt, at der skabes udtrykkelig hjemmel til at indregne aktiviteten i elprisen efter § 9, stk. 1.

Til nr. 5 og 6

Ændringsforslag nr. 5 ændrer Elprisudvalgets sammensætning.

Elprisudvalget består af en formand og 9 andre medlemmer. Formanden og 4 medlemmer skal være uafhængige af elforsyningsinteresser og kommunale interesser og skal repræsentere juridisk, nationaløkonomisk, regnskabsmæssig og teknisk sagkundskab samt de større og de mindre forbrugeres interesser. De 5 øvrige medlemmer repræsenterer elforsynings- og kommunale interesser.

I forbindelse med at elforsyningsvirksomhedernes aktiviteter udvides og Elprisudvalget skal påse, at disse aktiviteter holdes inden for rammerne af elforsyningsloven, foreslås det, at Elprisudvalget udvides med et medlem, som skal være uafhængig af elforsyningsinteresser.

Som en konsekvens af, at der herefter vil være et ulige antal medlemmer i Elprisudvalget, foreslås det i ændringsforslag nr. 6, at § 11, stk. 2, udgår. Ifølge denne bestemmelse er Elprisudvalget beslutningsdygtigt, når et lige stort antal af de medlemmer, der repræsenterer elforsynings- og kommunale interesser og de øvrige medlemmer, er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

I Gas- og Varmepreisudvalget, som varetager de tilsvarende opgaver i henhold til varmforsyningsloven, er der ligeledes et ulige antal medlemmer, hvorfor den tilsvarende bestemmelse heller ikke findes i varmforsyningsloven. Elprisudvalgets sammensætning vil herefter stemme mere overens med sammensætningen i Gas- og Varmepreisudvalget.

Henning Gjellerod (S) Martin Glerup (S) Helen Beim (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Helge Mortensen (S) Poul Nielson (S) nfm. Ingrid Rasmussen (S) Riishøj (SF) fmd.

Duetoft (CD) Per Tærstøl (KF) Flemming Hansen (KF) Aagaard (KF)

Peter Hansen-Nord (V) Filt Jensen (V) Kim Behnke (FP) Bilgrav-Nielsen (RV)

Inger Stilling Pedersen (KRF)

Til lovforslag nr. L 64. Ændringsforslag stillet den 12. januar 1993 uden for betænkningen

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning

(Elselskabers udvidede aktiviteter)

Af *energiministeren*:

Bemærkninger

Til § 2

7) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af energiministeren.«

Til nr. 7

Det foreslås, at energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det er hensigten, at loven skal træde i kraft hurtigst muligt efter vedtagelsen, dog under hensyn til, at der til lovens gennemførelse skal fastsættes nærmere regler om elforsyningsvirksomheders engagement i udlandet. Disse regler vil i henhold til bemærkningerne til lovforslaget blive fastsat efter forhandling med elsektoren.